S00RX02GA0C8

M ě s t s k ý ú ř a d B ř e c l a v
odbor stavební a životního prostředí
oddělení stavební úřad
nám. T. G. Masaryka 42/3, 690 02 Břeclav

spisový znak: MUBR-S 206894/2026 OSŽP/Bo-330 Břeclav, dne 11.11.2026
číslo jednací: MUBR 216042/2026
oprávněná úřední osoba: Mgr. Iva Bortlíková
telefon: 519 311 304
e-mail: iva.bortlikova@breclav.eu

ROZHODNUTÍ

ODMÍTNUTÍ POSKYTNUTÍ INFORMACE

Výroková část:

Městský úřad v Břeclavi, odbor stavební a životní prostředí, oddělení stavební úřad, jako povinný subjekt v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), na základě žádosti, kterou dne 29.10.2026 podala společnost:

H.A. TECHNIK s.r.o., IČO 25348485, Za Humny č.p. 795/21, 664 47 Střelice

(dále jen „žadatel“), rozhodl v souladu s § 15 odst. 1 InfZ o

o d m í t n u t í

žádosti o poskytnutí informací dle InfZ, a to v plném rozsahu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 29.10.2026 pod č.j. MUBR 206894/2026 žádost o poskytnutí informací.

V žádosti jsou požadovány níže uvedené informace, cituji:

„…v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, žádáme MěÚ Břeclav o poskytnutí informací o záměrech rodinných a bytových domů, pro které Váš stavební úřad vydal povolení v období od 1.7.2026 do 30.9.2026, a to v celém jeho správním obvodu. Žádost se týká novostaveb, přístaveb, nástaveb a stavebních úprav rodinných a bytových domů, bez ohledu na to, zda je stavebníkem fyzická, nebo právnická osoba.

U jednotlivých záměrů žádáme o následující údaje, pokud je úřad eviduje:

- *Název záměru a druh stavby – rodinný nebo bytový dům,*
- *Stručný popis povoleného záměru,*
- *Umístění stavby – obec, katastrální území a parcelní číslo, případně adresa*
- *Datum vydání a číslo jednací povolení,*
- *Datum nabytí právní moci, pokud je evidováno, název a IČO stavebníka, je-li právnickou osobou.*

Informace prosíme zaslat elektronicky na daniel.berger@hatechnik.cz...“

V obecné rovině je nutno uvést, že právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny zaručuje – společně se svobodou projevu – každému možnost aktivně vyhledávat nebo být příjemcem informací z nejrůznějších oblastí jeho zájmu a tyto informace šířit. Stát je povinen zdržet se jednání, které by výkon tohoto práva ztěžovalo nebo znemožňovalo, případně jej dodatečně sankcionovalo, ledaže by takovýto zásah v souladu s čl. 17 odst. 4 Listiny umožňoval zákon jako opatření nezbytné v demokratické společnosti pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti.

Povinný subjekt žádosti o poskytnutí informace nevyhověl, neboť na základě jejího posouzení dospěl k závěru, že se jedná o zneužití práva na informace. Svůj postup opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 17/2008-67 ze dne 07.05.2008, který uvádí: *Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola činnosti veřejné správy (resp. tzv. povinných osob), mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.*

Zneužití práva se mnohdy projevuje ve vztahu jednotlivců k orgánům veřejné moci. Žádosti tohoto typu, stejně jako obdobná podání, zatěžují tyto orgány natolik, že dochází k narušení jejich běžného fungování. V důsledku toho jsou přetíženy a nejsou schopny efektivně vykonávat další agendu. Orgány státní správy i samosprávy jsou povinny poskytovat informace o své činnosti přiměřeným způsobem. Hlavním účelem zákona o svobodném přístupu k informacím (InfZ) je však zajištění kontroly nad výkonem veřejné moci. Podle judikatury správních soudů slouží tento zákon především jako nástroj k posílení sebereflexe veřejné správy a jako prevence nežádoucího chování – povinnost poskytovat informace totiž obvykle motivuje veřejnou moc k odpovědnějšímu jednání, než jaké by bylo v případě, že by jí hrozba veřejné kontroly nehrozila.

Účelem InfZ je ověření, zda veřejná správa jednala zákonně, zda nebylo zneužito postavení nebo zda nedošlo k nehospodárnému nakládání s veřejnými prostředky. Smyslem InfZ není poskytování informací nebo databází pro komerční účely a neslouží k poskytování plošných datových podkladů pro podnikatelské subjekty k mapování trhu a získávání obchodních výhod, a to bez ohledu na to, zda je takové poskytování úplatné či neúplatné.

Podle právní teorie představuje zneužití práva takové jednání, jehož cílem je dosažení nepřípustného výsledku, přestože toto jednání není výslovně zakázáno. Jde o činnost, která se může na první pohled jevit jako dovolená, avšak ve skutečnosti je v rozporu s právním řádem. Zásada zákazu zneužití práva je výslovně zakotvena v občanském zákoníku, který stanoví, že zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. Přestože tato zásada není explicitně zakotvena v žádném právním předpise veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě. Zásada zákazu zneužití práva je prostoupena celým právním řádem a je jednou z nejdůležitějších zásad, na kterých je právní řád postaven. Podle správních soudů lze za zneužití práva označit jednání, které je vnímáno jako zjevně nespravedlivé, neboť odporuje základním hodnotám právního řádu. Zahrnuje rovněž jednání, jehož cílem je dosažení nedovoleného výsledku, dále případy, kdy je výkon subjektivního práva veden snahou způsobit neodůvodněnou újmu jiným osobám či společnosti, nebo situace, kdy jsou práva uplatňována vědomě a účelově v rozporu s jejich skutečným účelem.

Povinný subjekt si je plně vědom obecného principu, dle kterého pokud zneužití práva není jednoznačné a zřejmé a pokud má povinný subjekt v tomto směru pochybnosti, poněvadž nemá dostatek přímých důkazů, aby prokázal nezákonnou pohnutku žadatele, je třeba žádost vždy vyřídit ve prospěch žadatele, tedy požadované informace poskytnout, ledaže by se na tyto informace vztahoval některý z důvodů pro odmítnutí.

Žádost podaná dne 29.10.2026 podle názoru povinného subjektu naplňuje znaky zneužití práva na informace, neboť zjevně směřuje k uplatnění tohoto práva v rozporu s jeho účelem. Z dostupných informací vyplývá, že žadatel využívá získané údaje k podnikatelským účelům a k vlastnímu finančnímu prospěchu. Takové jednání představuje zřejmé zneužití práva, které je v rozporu jak s principy činnosti povinného subjektu, tak s cílem zákona o svobodném přístupu k informacím.

Souhrn všech výše uvedených argumentů žadatele ve vztahu k požadavku na poskytnutí informací vede k závěru, že skutečným účelem žádosti není realizace práva na informace za

účelem kontroly výkonu veřejné moci, nýbrž jeho zneužití. Tím dochází k neodůvodněnému zatěžování povinného subjektu s cílem získat rozsáhlý datový soubor určený pro komerční využití, což je v rozporu se zákonem předpokládaným smyslem tohoto práva. Nejde totiž o individuální uplatnění práva na konkrétní informaci, ale o hromadné získávání dat určených k jejich další masové distribuci a statistickému zpracování. Pro tvorbu relevantních veřejných statistik je přitom zásadní přesná identifikace lokality, zejména prostřednictvím parcelního čísla či čísla popisného. Jakmile povinný subjekt v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES („GDPR“) anonymizuje parcelní čísla (vlastnictví fyzických osob), statistická hodnota dat pro účely veřejného informování o místních dopadech je nulová. Povinný subjekt by tak vynaložil při poskytování požadovaných informací nepřiměřené zdroje na vyhledání, kontrolu a anonymizaci, přičemž výsledek by nevedl k naplnění deklarovaného cíle žadatele (vytvoření smysluplné a lokalizovatelné statistiky). Tím je prokázána objektivní neúčelnost žádosti.

Každé fyzické i právnické osobě, která si o informaci zažádá, svědčí právo na informace. Primárně však zákon nepočítá se situací, kdy jeden subjekt podává rozsáhlé žádosti o informace s cílem tato data následně systematicky používat k vlastním podnikatelským záměrům. Požadavek žadatele na poskytnutí všech rozhodnutí a opatření za vymezená časová období, aniž by byly konkretizovány jednotlivé stavební záměry, řízení či území, se svým rozsahem a dopady analogicky blíží plošnému nahlížení do desítek až stovek stavebních spisů, a to nad rámec procesních práv upravených správním řádem. Požadavek na poskytnutí veškeré agendy tak fakticky představuje snahu o plošné, retrospektivní nahlížení do značného množství správních spisů najednou, což přesahuje rámec individuální kontroly činnosti povinného subjektu. Uvedená analogie názorně ilustruje, že kvantitativní zatížení úřadu je srovnatelné se situací, kdy by jedna osoba opakovaně žádala o nahlížení do každého jednotlivého spisu vedeného stavebním úřadem. Rozsahem a charakterem požadovaných informací žádost fakticky směřuje k získání podstatné části agendy stavebního úřadu za určité časové období, přičemž lze mít za to, že takto získané informace mají sloužit především k soukromým podnikatelským účelům žadatele.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje povinný subjekt za nezbytné zachovat jednotný, konzistentní a předvídatelný přístup k vyřizování obsahově a rozsahem totožných či srovnatelných žádostí. Při posouzení nyní podané žádosti proto vycházel ze své dosavadní rozhodovací praxe a ze závěrů nadřízeného orgánu učiněných v obdobných věcech. Odlišné posouzení obsahově totožného požadavku pouze z důvodu změny osoby žadatele, aniž by došlo ke změně rozhodných skutkových okolností, by mohlo vést k nepředvídatelnosti rozhodovací činnosti povinného subjektu a narušení zásady právní jistoty. Z uvedených důvodů povinný subjekt přistoupil k obdobnému postupu jako v předchozích srovnatelných případech a rozhodl o odmítnutí nyní podané žádosti.

Na závěr povinný subjekt uvádí, že žadatel požaduje poskytnutí informací vztahujících se k celému správnímu obvodu povinného subjektu, a to za období od 1. 7. 2026 do 30. 9. 2026. Vyřízení takto rozsáhlého požadavku představuje značnou administrativní a časovou zátěž, která by s ohledem na aktuální personální a pracovní kapacity povinného subjektu významně omezila jeho schopnost zajišťovat běžný výkon svěřené agendy. Zpracování požadovaných informací v takovém rozsahu by vyžadovalo odklonění značné části pracovních kapacit od plnění ostatních zákonných povinností úřadu, a mohlo by tak negativně ovlivnit řádné a plynulé fungování celého úřadu.

Povinný subjekt proto rozhodl v souladu s právními předpisy, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o informacích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, podáním u zdejšího správního orgánu. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Mgr. Iva Bortlíková
oprávněná úřední osoba

Obdrží:

účastníci (dodejky)
H.A. TECHNIK s.r.o., IDDS: 79z9f7q
sídlo: Za Humny č.p. 795/21, 664 47 Střelice